

FARINELLI.

Sangspil.

(1837. Det kgl. Theater.)

Allegro moderato.

I. *p dolce* *p Preciosa.*

Om spanske Pi - ger et Rygte

si - ger, at let ved Smi - ger de gi - ve Kjøb, og naarde fan - ges, ja naar de fan - ges, saagaar der

Man - ges For - stand i - løb. *p* *mf*

1. I Klo - strets Gem - me jeg hav - de An - ger den mun tre

hjem - me, da hør - te jeg en Sangers Røst; San - gen mig daa - red, San - ger har med sin Stem - me dys - set ned; hvor - hen jeg i - ler

Hjør - tet ham kaa - red, hans El - skovskvad, hans El - skovskvad smel - ted mit Haa - bet mig smi - ler, jeg føl - ger ham, jeg føl - ger ham med Kjør - lig

dim.

pp

Bryst! hed, han blev mit Haab, mit
hed, og kun hos ham jeg

Led.

rit. *p*

Liv, min Lyst! Om span-ske Pi - ger et Rygte si - ger, at let ved
tryg mig ved.

Led.

Led.

Smi - ger de gi - ve Kjøb, og naar de fan - ges, ja naar de fan - ges, saa gaar der

Man - ges For - stand i løb. *p*

1. 2.
2. Min Frygt, min

Allegretto. Farinelli.

II. *mf*

1. For - dum saa van - dred en - hver Me - ne - strel,
2. Nu i vor Tid maa en - hver Me - ne - strel

Ly - ren om Skuld - ren var he - le hans Ej - e, og han
an - det end Ly - ren med sig fø - re, San - gen

drog
ej

ad de fjer - ne - ste
mer vil Hjer - ter - ne

Vej - e,
rø - re,

sty - red sin
sjæl - dent han

Ped.

Gang
fin

fra Ka - stel til Ka - stel.
der et gæstfrit Ka - stel;

Man ved
ej

Rid - der - nes Taf - fel ham
No - gen hans Nød vil hu -

sat - te, gav ham
sva - le, hvad han

Guld og kost - ba - re
faar, han contant maa be -

Skat - te; alt var
ta - le, og paa

gra - tis, hvor hen han saa
Grund af hans fat - ti - ge

drog, for sin
Kaar han ej

Sang der for In - tet han
gra - tis at syn - ge for -

tog.
maar.

Dengang led
Nu li - der

Kun - sten in - gen
Kun - sten of - te

Trang, nu maa den
Trang, nu maa den

bet - le man - gen
bet - le man - gen

Gang, den - gang led
Gang, nu li - der

Kun - sten in - gen
Kun - sten of - te

Trang, nu maa den
Trang, nu maa den

bet - le mangel en
bet - le mangel en

Gang.
Gang.

f

Allegretto.

Duet. Preciosa og Farinelli.

III. *mf* *f* *p* Begge.

Ved Haa - bets gyld - ne

Straa - ler vor Frem - tid smi - ler skjønt; for tryl - let Øj - et

maa - ler et Land - skab lyst og grønt, om -

kring dets Mark sig slyn - ger saa spejl - klar en Sø; en Baad os sag - te

gyn - ger til vor Lyk - kes Ø! la la la la

p Far. Pr.

Far. Pr.
 Kærlig_hed, Mod og Glæ - de, Kærlighed, Mod og Glæ - de om os slyn - ger en *cresc.*

p
Pr. Far.
 Ræ - de, saa vi snart, saa vi snart skal be - træ - de, saa vi snart, saa vi snart skal be -

træ - de vor Lyk - sa - lig_heds Ø, vor Lyk - salig_heds Ø, vor Lyk_salig_heds

Far. Pr.
 Ø! la la la la *Pr. Far.*

pp
Far. Pr. la
 la la la *Far. ril.*

pa tempo
f

Allegro moderato.

IV.

Allegretto.

Farinelli.

p

mf

1. Se, hist paa de vil-de-ne Bøl-ger
2. Held Den, som i tru-en-de Fa-rer

tumles en Baad om med Be-svær. Den
end har en kjæk Fø-rer om bord, som

Storm, som sit Byt-te for føl-ger, knu-ser dens Køl snart
Kræf-ter og Liv ik-ke spa-rer, og til hvis Kløgt Alt

mod et Skær; og dog end nu frel-ses den
man be-tror; Han vaa-ger, naar An-dre maa

p

rit.

kun-de, be-fries fra de far-li-ge Grun-de!
blun-de, Han frel-ser fra Klip-per og Grun-de!

Ped.

Moderato.

p
 Men for_sig_tig maa man væ - re, hand - le kækt i Him_lens Navn;

god er den gam_le Læ - re: „Kun den Kække naar en Havn.“

Ror.
mf
 Yn_dig Sang, her_lig Klang! kun den Kække naar en Havn! yn_dig Sang,

risoluto *Farinelli.*
 her_lig Klang! kun den Kække naar en Havn. *dolce*
 La la
p

la la la la la

smorz.
 la la la.
pp
Red. *Red.*

Allegro moderato.

V. *mf* *ad lib.*

Ped.

Andante.

Farinelli.

p

Dal, hvor jeg byg - ger,

Ped.

Skov, som den smyk - ker! fra di - ne Skyg - ger dra - ges jeg

Ped.

hen! fag - re Ven - in - de! tro - fa - ste

pp

Kvin - de! o, lad dit Min - de føl - ge din Ven!

mf Saa - dan kvad Spa - niens Cid, da han gri - ben - de Fa - nen, mod Mau - rerhæ - ren

cresc.

dimin. drog til Chri - sten - he - dens Trøst, og hans Brud paa sin Borg stod op - pe paa Al -

cresc.

ta - nen, saa ham ri - de for - bi, mens hun lyt - ted til hans Røst:

dimin.

Tempo I.
p Dal, hvor jeg byg - ger, Skov, som den smyk - ker! fra di - ne

Skyg - ger dra - ges jeg hen! fag - re Ven - in - de,

pp

tro - fa - ste Kvin - de! o, lad dit Min - de føl - ge din Ven!

dim.

più moto *cresc.*

mf Men paa Val - plad - sen faldt den ne Sol mellem Hel - te; der laa han, læ - ned

dimin. *cresc.*

op til Vaa - ben - brø - dres Bryst. Sid - ste Gang saa hans Blik ud mod de hvide Tel - te,

dim. e poco a poco ritard. **Lento.**

mens han kvad sid - ste Gang med sin dø - en - de Røst: Dal, hvor jeg byg - ger, Skov, som den smyk - ker!

fra - di - ne Skyg - ger dra - ges jeg hen! fag - re Ven - in - de, tro - fa - ste

Kvin - de! o, lad dit Min - de føl - ge din Ven! fag - re Ven in - de,

f *riten. e dimin.* *Ped.* *pp*

tro - fa - ste Kvin - de! o, lad dit Min - de føl - ge din Ven! *pp*

Allegretto.

Fariuelli.

VI.

p

1. I Læ ved de sølv - blaa Van - de hin Fi - sker hvil - ler med
 2. Men A - mor, som, skjøndt han spotter, af An - dre spottes ej
 3. Paa ny ved de sølv - blaa Van - de, hin Fi - sker hvil - ler med

Lyst; vil, Lyst; Bøl - ger - ne stor - me mod sig ved den Tro - si - ge Bøl - ger - ne stor - me, mod Strande, som A - mor i - mod hans got - ter og dri - ver med ham sit Strande, som A - mor i - mod hans

Bryst. For gæ - ves dit Fod - spor at føl - ge mig bød, o Ku - pi - do! dit
 Spil. Et Aar er vel ik - ke saa me - get, dets Kreds - løb dog me - get har
 Bryst. Ja Dig, o Du Stjer - ne blandt Pi - ger! Jeg el - sker til Li - vet for -

Smil, ti som Strand ik - ke vi - ger for Bøl - ge, ej vi - ger min Barm for din
 bragt; vel har Stran - den for Bøl - gen ej ve - get, men Hjer - tet for Kær - lig - heds
 gaar, og som Stran - den for Bøl - gen ej vi - ger, min Tro - skab u - rok - ke - lig

cresc.

Pil, ti som Strand ik - ke vi - ger for Bøl - ge, ej
 Magt, vel har Stran - den for Bøl - gen ej ve - get, men
 staar, og som Stran - den for Bøl - gen ej vi - ger, min

mf

vi - ger min Barm for din Pil!
 Hjer - tet for Kær - lig - heds Magt.
 Tro - skab u - rok - ke - lig staar!

Andante sostenuto.

Boieldieu.

(Operaen, Charles de France.)

Fariuelli.
con espress.

VII.

p dolce

1. Hør sid-ste Gang den-ne be - den-de
2. Du, som har hvi - let ved mit øm-me

legato

Stem - me, lad sid-ste Gang mi - ne To - ner Hjer - tet naa! Snart skal jeg
Hjer - te, Du mig for stø - der, og knu-ser det - te Bryst! O, kan Du

sf *p*

dø, men Du vil al - drig glem-me, Zu - li - mas Ord, som Du lyt - ter
vil - le be - løn - ne med Smer-te den, som til Dig hæ-ver bøn - lig

paa. Snart skal jeg dø, men Du al - drig vil for glem - me Zu - li - mas
Røst? O, kan Du vil - le be - løn - ne med Smer - te den, som til

dim.

Ord, som Du lyt - ter paa. Røst?
Dig, hæ - ver bøn - lig

p